

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *finansministeren*:

Til § 1.

1) I punkt 1 affattes A. således:

„A. For cigaretter, der i detailhandelen, medregnet afgiften, koster:

	pr. stk.
1. ikke over 25½ øre pr. stk....	20,74 øre
2. over 25½ øre, men ikke over 26 øre pr. stk.....	21,04 -
3. over 26 øre, men ikke over 26½ øre pr. stk.....	21,34 -
4. over 26½ øre, men ikke over 27 øre pr. stk.....	21,64 -
5. over 27 øre, men ikke over 27½ øre pr. stk.....	21,94 -
6. over 27½ øre, men ikke over 28 øre pr. stk.....	22,19 -
7. over 28 øre, men ikke over 28½ øre pr. stk.....	22,49 -
8. over 28½ øre, men ikke over 29 øre pr. stk.....	22,79 -
9. over 29 øre, men ikke over 30 øre pr. stk.....	23,49 -
10. over 30 øre, men ikke over 31 øre pr. stk.....	24,19 -
11. over 31 øre, men ikke over 32 øre pr. stk.....	24,89 -
12. over 32 øre, men ikke over 33 øre pr. stk.....	25,59 -
13. over 33 øre pr. stk.....	25,97 -“

Til § 2.

2) Paragraffen affattes således:

„*Stk. 1.* Den ændrede afgift af cigaretter og af røgtobak, afgiftsklasse C. erlægges af de varer, som den 21. februar 1964 ved døgnetts begyndelse findes i ustemplet stand i de i § 17 i loven om tobaksafgifter omhandlede virksomheder, eller som fra og med den nævnte dag fremstilles eller indføres her til landet.

Stk. 2. Den ændrede afgift af de i § 8 i lov om tobaksafgifter, afgiftsklasse A. 1. og B., omhandlede varer erlægges af de varer, som fra og med den 14. februar 1964 udleveres fra de for toldvæsenet anmeldte fremstillings- og lagerlokaler eller indføres her til landet. Af varer af den omhandlede art, der returneres til afgiftspligtige virksomheder og er disse i hænde efter den 13.

februar 1964, kan afgiftsgodtgørelse kun ydes med et til den nedsatte afgift svarende beløb.“

Til § 3.

3) Paragraffen affattes således:

„*Stk. 1.* For varer af den i § 8 i loven om tobaksafgifter, afgiftsklasse A. 1. og B., omhandlede art, som den 14. februar 1964 ved døgnetts begyndelse forefindes i afgiftsberigtiget stand, ydes en afgiftsgodtgørelse, der udgør 1½ øre pr. stk.

Stk. 2. For røgtobak, afgiftsklasse C., som den 14. februar 1964 ved døgnetts begyndelse forefindes i afgiftsberigtiget stand, og for røgtobak af nævnte art, som afgiftsberigtiges i tiden indtil den 21. februar 1964 ved døgnetts begyndelse, ydes en afgiftsgodtgørelse, der udgør 3 kr. pr. kg.

Stk. 3. Virksomheder, hvis samlede beholdning af godtgørelsesberettigede varer i henhold til stk. 1 og 2 udgør et mindre kvantum end svarende til et godtgørelsesbeløb på 25 kr., er ikke berettiget til at oppebære afgiftsgodtgørelse. For virksomheder, der er berettiget til at oppebære godtgørelse, reduceres godtgørelsesbeløbet forinden udbetalingen med 25 kr.

Stk. 4. Finansministeriet bemyndiges til at fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af den i denne paragraf omhandlede godtgørelsesordning og kan herunder fastsætte en frist for indgivelse af begæring om afgiftsgodtgørelse. Den, der ansøger om afgiftsgodtgørelse, er pligtig at give toldvæsenets tjenestemænd adgang til at kontrollere de indsendte opgørelser ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m. v., hvorved der skal ydes de nævnte tjenestemænd fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 5. Den, der afgiver en urigtig opgørelse til brug ved godtgørelsens beregning, straffes efter bestemmelserne i § 27 i loven om tobaksafgifter.“

Til § 4.

4) Paragraffen affattes således:

„Denne lov træder i kraft den 14. februar 1964.“

Bemærkninger til ændringsforslagene.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget går ud på at reducere den oprindeligt foreslåede afgiftsforhøjelse

på 3 øre pr. stk. for cigaretter til 2,88 øre pr. stk. Ændringsforslaget er en følge af, at der med monopolrådets samtykke er givet engros- og detailhandelen tilladelse til at forøge avancerne ved salg af cigaretter med henholdsvis 0,04 øre og 0,08 øre pr. cigaret.

Lovforslagets provenu vil herved formindskes med et beløb, som kan anslås til knap 7 mill. kr.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget går ud på, at der ydes en til de foreslåede afgiftsnedsettelse svarende afgiftsgodtgørelse af lagerbeholdninger af de omhandlede varer.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 89) findes i tidenden sp. 2969, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 253).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om forhøjelse af tillægsafgiften af benzín.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 90) findes i tidenden sp. 2969, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 253).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene til forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter sattes først til forhandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Som jeg bebudede i går, har jeg fundet anledning til at stille et ændringsforslag vedrørende størrelsen af den foreslåede afgiftsforøgelse for cigaretterne. Det skyldes, at man i formiddags i monoptilsynet har givet tilladelse til en lille avanceforhøjelse, og for at afgiftsforøgelsen ikke skal være større end tilsigtet, har vi, om jeg så må sige, mod-

regnet den, således at afgiftsforøgelsen ikke bliver 3 øre pr. cigaret, men 2,88 øre.

Der er siden i går på forskellig måde sket henvendelse til mig om, hvorvidt tobakshandelen ikke kunne få en til de foreslåede afgiftsnedsettelse svarende afgiftsgodtgørelse af lagerbeholdninger af de cigarillos og cerutter og for den pibetobak, som nu får afgiftsnedsettelse, og ændringsforslag nr. 3 tilsigter at give adgang til en sådan godtgørelse.

Endelig er der ændringsforslag om, at ikrafttrædelsesdatoen ændres fra den 13. til den 14. februar, hvilket er et ønske fra tobaksindustrien ud fra praktiske hensyn, og det har jeg ment rimeligt at imødekomme.

Jeg skal derfor anbefale, at disse ændringsforslag bliver vedtaget.

Retoft: Jeg kan anbefale de af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag, idet i hvert fald de tre af dem har været drøftet under udvalgsarbejdet. Datoen er noget nyt.

Alfred Bøgh: I konsekvens af vor tidligere stilling kan jeg på venstres og det konservative folkepartis vegne anbefale at undlade at stemme om ændringsforslagene.

Helge Larsen: Jeg skal ganske kort anbefale at stemme om ændringsforslagene.

Iver Poulsen: Mit partis stilling til de ændringsforslag, som foreligger i dag, er den samme som den, vi tog til de ændringsforslag, vi tog stilling til i går, og mit parti vil undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene som helhed sattes derefter til forhandling.

Retoft: Ved første behandling udtalte jeg, at jeg håbede på bred tilslutning til disse lovforslags gennemførelse. Jeg må desværre konstatere, at dette håb er glippet. Forhandlingsviljen har ikke været sær-

[Retoft.]

lig stor, har egentlig slet ikke været til stede. Jeg minder om en udtalelse, som det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte under andenbehandlingen, og som gik ud på, at den højtærede finansminister manglede fantasi. Fantasien hos VK har ikke været særlig stærk, den har i hvert fald ikke givet sig store udslag, idet det eneste positive forslag, der er stillet derfra, var, at der skulle gives compensation for de foreslåede forhøjelser gennem nedsættelse i de direkte skatter. De to partier har måske valgt netop dette, fordi de på forhånd var sikker på, at regeringspartierne og den høje regering ikke kunne godtage dette forslag, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt.

Vi er ikke modstandere af nedsættelse af skatter, heller ikke af direkte skatter. Tværtimod. Det vil altid være dejligt at kunne komme med nedsættelse på skatteområdet. Der er blot det at sige til det, at en skattenedsættelse jo ikke altid falder sammen med en forsvarlig og ansvarsbevidst pengepolitik. Det er i øvrigt meget sjældent, at et sådant tilfælde indtræffer, og jeg tror, at det, det drejer sig om i denne tid, netop er, at man fra ansvarsbevidst side fører en pengepolitik, der er i stand til at opretholde nogenlunde de tilstande, vi har i dag, og helst forbedre dem. Jeg tror, det vil være ganske uforsvarligt at hengive sig til den tro, at den igangværende skatteligning vil give så stort resultat, at den sammen med en forventet merindkomst af de indirekte skatter vil være i stand til at give et nødvendigt, et forsvarligt kasseoverskud.

Den faste finanspolitik, der hidtil har været ført, ønsker regeringen at fastholde, og vi støtter regeringen i dens bestræbelser herfor. Jeg vil ikke gerne komme ind på mange gentagelser af, hvad jeg tidligere har sagt, men vil dog gerne sige, at det for os er en alvorlig sag, at den gode beskæftigelse opretholdes. Vi vil med stor glæde støtte regeringen i at forsøge at skabe de nødvendige forhold for en ny diskontonesættelse. Dette er for mig at se de to vigtigste punkter i dagens gerning, selv om mange andre sager må have en høj prioritet.

Den agitation, der er ført mod lovforslagene, skyder efter min opfattelse langt

over målet. Jeg skal i øvrigt ikke gentage, hvad den højtærede finansminister redogjorde for under anden behandling, og som intet lod tilbage i retning af tydelighed.

Vi står nu om kort tid over for at skulle stemme endeligt om de tre lovforslag, og jeg anbefaler på mit partis vegne at stemme for vedtagelsen af dem.

Alfred Bøgh: Jeg skal ikke komme ind på en vurdering af, hvilken af de to fløje der har mest fantasi, men vil under henvisning til de udtalelser, jeg er kommet med ved første og anden behandling, anbefale at stemme imod disse lovforslag. Jeg kan tilføje, at det gør jeg på mit partis vegne, og at vi mener at handle under fuldt ansvar både over for beskæftigelsen i landet og dettes økonomi.

Poul Møller: Kun den bemærkning til det ærede medlem hr. Retoft, at det ikke er forsvarlig og ansvarsbevidst politik at bevilge lønforhøjelser, som man ikke har haft dækning for. Det ansvarsbevidste må ligge i, at man tænker sig om, inden man bevilger lønforhøjelserne, og ikke bagefter.

Det er ikke ansvarsbevidst politik i denne situation, første gang pristalsreguleringen skal træde i kraft, da at inddrage en meget, meget stor del af pristallægget gennem det, som flertallet vil i denne sag.

Vor forhandlingsvilje kom klart til udtryk derved — hvad det ærede medlem hr. Retoft har erkendt hele tiden — at vi ønsker en omlægning af beskatningen og ikke en forhøjelse gennem øgede afgiftsatser. Vor opfattelse er, at med et 12.000 mill. kr.s statsbudget må det være muligt at lægge den økonomiske politik således til rette, at man kan klare de forpligtelser, man påtog sig i fjor, da man gennemførte helhedsløsningen, nemlig at foretage en pristalsregulering.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til det, jeg sagde ved første og anden behandling på mit partis vegne, skal jeg anbefale ærede medlemmer at stemme imod de tre lovforslag.

Helge Larsen: Idet jeg henviser til de bemærkninger, jeg gjorde ved første og anden behandling af disse lovforslag om

[**Helge Larsen.**]

ønskeligheden og nødvendigheden af at fastholde en stram finanspolitik af hensyn til den økonomiske balance, af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til ønsket om at kunne opnå en yderligere diskontonesættelse, anbefaler jeg at stemme for de tre lovforslag.

Aksel Larsen: Jeg anbefaler, som enhver ved, at stemme imod de tre lovforslag. Det forekommer mig, at der er tilstrækkeligt materiale til, at vi kan bedømme statens finansielle situation. Det forekommer mig aldeles givet, at staten ikke står og mangler de 190 mill. kr., som man hævder at skulle bruge til at udbetale i dyrtidsregulering til tjenestemændene. Det må kunne klares, uden at man kommer med disse skatter. Danmarks økonomi befinder sig ikke i en sådan forfatning, at man af den grund behøver disse skatter. Hvis det virkelig var nødvendigt på en eller anden måde at forbedre statsfinansernes stilling, kunne man i øvrigt se sig om efter nogle mere intelligente skattelovforslag, f. eks. en skatteomlægning, eller man kunne give sig til at spare, men det har vi fået tilstrækkelig tydeligt erklæret, at det vil regeringen ikke, i hvert fald ikke på det område, vi har foreslået, nemlig på militæruddgifterne. Vi finder, at der ikke er nogen saglig begrundelse for at forhøje disse forbrugsafgifter, og jeg anbefaler tinget at stemme imod lovforslagene.

Iver Poulsen: Ved første behandling gav jeg på mit partis vegne klart udtryk for vor stilling, og den er ganske uændret. Vi vil stemme imod disse tre lovforslag.

Hans Schmidt: De tre lovforslag, hvorom der nu skal træffes en afgørelse, må være et symptom på, at der er en konstruktionsfejl et eller andet sted i samfundsapparatet. Når pristallet selvstændigt kan udløse en bølge af købekraft, uanset om der er dækning herfor på normal vis i statskassen og i produktionsniveauet, og der altså ikke eksisterer en bestemmelse, som åbner mulighed for at hindre noget sådant, må der være en fejl, som i helhedens interesse burde rettes.

De store indkomstforhøjelser i foråret 1961 og de derpå følgende modforanstalt-

ninger var en særdeles klar anskuelsesundersøgelse i, at ingen eller kun meget få vinder noget derved. Også hvis sådanne merudgifter skulle udredes gennem besparelser på andre, ikke-lovbundne konti, ville det betyde, at de midler, der var bestemt til udbygning af produktionsapparatet, bestemt til udbygning både af statens og erhvervslivets regi, i stedet for ville indgå i det private forbrug.

Jeg ville derfor have anset det for den bedste løsning i den nuværende situation, hvis det høje ting i enighed havde besluttet at infryse pristalstigningens virkninger for en passende tid, indtil en løsning af problemet var fundet, eller i hvert fald indtil der var konstateret dækning for løn- og købekraftstigningen. I øjeblikket kan dette dog ikke være mere end et fromt ønske, og så må det vel erkendes, at nye afgifter kan være påkrævede. Benzinafgiftens forhøjelse medfører dog en fordyrelse af transport og produktion, og denne kan jeg derfor ikke stemme for. Forhøjelsen af afgifterne på cigaretter og øl kan bedre forsvares, når det endelig skal være, men da det ikke er velset, at sådanne lovforslag vedtages ved min stemme, skal jeg undlade at stemme i alle tre tilfælde.

Holger Eriksen: Der er tre grunde til, at jeg vil stemme for de foreliggende lovforslag. Den første ligger i den omstændighed, at den højtærede finansminister allerede ved fremsættelsen af finanslovsforslaget understregede, at der ikke i dette var dækning for eventuelt senere kommende lønstigninger for tjenestemændene. Når man har accepteret denne udtalelse, mener jeg, at den logiske konsekvens må blive, at man senere må medvirke til at skaffe denne dækning.

Den anden grund ligger i, at jeg er enig i, at den finanspolitiske situation er således, at det ikke går an at formindske det kasseoverskud, der var opstillet som mål.

Den tredje grund ligger endelig deri, at det på nuværende tidspunkt ville være svært at finde frem til andre metoder, der havde øjeblikkelig virkning.

Nu er der imidlertid blevet talt meget om nødvendigheden af en almindelig skattereform eller -udligning, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde. Det giver mig anledning til at fremsætte et par mere

[Holger Eriksen.]

almindelige skattepolitiske bemærkninger, som kun indirekte har forbindelse med de lovforslag, der her behandles.

Jeg er helt enig i, at en almindelig skatte-reform er nødvendig bl. a. under hensyn til, at man ikke fortsat kan følge den vej, der er angivet gennem disse tre forslag, dels fordi det vel er tvivlsomt, om cigaretterne under hensyn til de oplysninger, der er givet om den risiko, cigaretrykning medfører for lungekræft, kan bære højere priser, dels fordi cigaretskatten så udpræget vender den tunge ende nedad. Efter den beretning, som statistisk departement afgav for nogle år siden, rammer den de mindre indtægter med 3,5 pct., medens der for de større indtægters vedkommende kun er tale om 2,5 pct. Denne afgift er således i sit væsen udemokratisk, og det samme gælder vel til en vis grad afgifterne på øl.

Det vil heraf forstås, at den skattereform, som jeg ønsker, går så nogenlunde i modsat retning af det, som er venstres og de konservatives mål, og som er blevet manifesteret gennem deres udtalelser om, at den direkte beskatning burde reduceres. Jeg tror aldeles ikke på, at det er den vej, man skal gå, medmindre man sigter på at flytte byrderne fra de store indtægter til de små.

I øvrigt er det ingenlunde således, at vi i Danmark har en særlig stor direkte skattebyrde. Efter en undersøgelse foranstaltet af skattebetalernes forening i Sverige var den danske direkte beskatning i 1961 i procent af bruttonationalindkomsten 11, medens den i Finland var 12,1, i Norge 12,6 og i Sverige 17,6. Det fremgår deraf, at Danmark ligger lavest med hensyn til de direkte skatter.

Noget andet er så, at vi fordeler dem på en mindre demokratisk måde end vore nordlige nabolande. For en familie med 2 børn svarede der i henhold til den nævnte undersøgelse i 1963 af en indkomst på 8.000 sv. kr., altså knap 11.000 d. kr., i Danmark 2 pct., i Norge kun 1 pct. og i Sverige slet intet. Af en indkomst på

13.300 d. kr., en ikke ualmindelig arbejderløn, svares der i Danmark 7 pct., i Norge og Sverige kun 4 pct., hvilket vil sige, at vi altså for indtægter af den størrelse havde en direkte skat, der var næsten dobbelt så høj som i de to nævnte nabolande. Går vi op til en indtægt på 20.000 d. kr., er procenten 13 i Danmark, men 11 i de to nævnte lande. Først ved en indtægt på 26.660 d. kr. bliver der så nogenlunde balance. Her er procenten i Danmark 16, medens Sverige har 15 og Norge 17. For højere indtægter ligger det imidlertid lige modsat. Af en indtægt på 133.000 kr. betales der i Danmark 42 pct., medens man i Sverige må af med 46 pct. og i Norge med 59 pct. Her er altså en af følgerne af skattefradragsreglen. I Danmark beskattes de små og mellemstore indtægter stærkere end i nabolandene, medens omvendt de store indtægter slipper betydelig billigere i Danmark end i de nævnte lande.

En reform her er i høj grad påkrævet, men dertil kommer, at vi har forsømt andre skatteobjekter. F. eks. betales der i henhold til vor lille forkølede lov om skat på kapitalvinding på aktier kun knap 20 pct. af denne vinding, altså betydelig mindre end skatten på arbejdsfortjeneste, skønt det ville være rimeligt at beskatte de arbejdsfri indtægter stærkere end dem, man henter gennem en arbejdsindsats. Der betales overhovedet intet af kapitalvinding på obligationer og pantebreve, skønt det ikke er let at se, hvorfor vinding på den slags effekter skal slippe billigere end vinding på aktier.

Jeg har tidligere i det høje ting henledt opmærksomheden på en mærkværdig skattebestemmelse, der undtager dødsboer med offentligt skifte ikke blot for at betale skat af det, der er indtjent inden dødsfaldet, men også i tiden derefter, således at en virksomhed i heldigste tilfælde kan blive skattefri i indtil 2 år. Skiftende finansministre har udtalt sympati for en ændring, og jeg håber, at denne sympati snart må give sig udslag i positiv retning.

[Holger Eriksen.]

Jeg kan også henlede opmærksomheden på arveafgiften, især når det drejer sig om de store arveparter eller arv, som ikke går fra forældre til børn. Her ligger vi langt, langt under de gældende satser, f. eks. i England, og her var mange penge at hente. Der behandles i øjeblikket et forslag om ændring i arveafgiften, men jeg har forstået, at det egentlig er af teknisk art. Jeg håber imidlertid, at den højtærede finansminister vil studere den engelske lovgivning på dette område og derpå tage spørgsmålet op til positiv behandling.

Fra forskellig side er der i forbindelse med de nye skatter talt om en mere effektiv ligning. Nu tror jeg ikke, at de indtægter, der holdes skjult for skattevæsenet, har den størrelsesorden, som nogle fabler om, men de er tilstrækkelige store til, at de, hvis de blev fundet, kunne foranledige en meget væsentlig skattenedsættelse. Her må jeg pege på noget så simpelt som ved lov at fastslå, at ethvert pengeinstitut skulle give meddelelse om, hvad der er udbetalt hver enkelt kunde i rente eller udbytte af aktier og obligationer, samt hvad der er tilskrevet af uhævet udbytte. Jeg er naturligvis nok klar over, at det vil give et omfattende administrationsapparat, men de udgifter, der ville gå dertil, ville være små ved siden af, hvad der ville komme frem af skjulte formuer. I øvrigt må jeg gøre gældende, at når man kan forlange, at arbejdsgiverne skal opgive hver øre, arbejderne har tjent — og det finder jeg i høj grad rimeligt — må det naturligvis også være således, at man har den samme kontrol med, hvad der tjenes igennem pengetransaktioner.

Må jeg til sidst pege på ophævelsen af grundstigningsskylden. Hvis man gennemførte oppositionens forslag herom, ville det straks betyde en mindreindtægt for det offentlige på godt 80 mill. kr., men for den kommende tid et langt større beløb. Foretager man en sådan handling uden at sætte noget lige så effektivt i stedet, tror jeg, at man gang på gang vil blive stillet over for tilsvarende overraskelser som dem, vi i dag behandler. Jeg er temmelig sikker på, således som det fremgår af, hvad jeg i øvrigt har fremført, at der er en mulighed for at gennemføre en skattepolitik i overensstemmelse med demokratiske principper, og jeg håber,

at de næste skatteforslag, vi bliver præsenteret for, bliver i overensstemmelse dermed.

Finansministeren (Poul Hansen): Ja, jeg skal ikke for min part gå ind i en almindelig skattediskussion ved denne lejlighed, men vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gentog i dag, at vi ved disse afgiftslove inddrog en meget stor del — tror jeg det ærede medlem sagde — af den pristalsregulering, som nu skal finde sted. Jeg vil gerne for min del protestere imod udtrykket „en meget stor del“. Jeg nævnte i går, at denne pristalsregulering betød en samlet indtægtsstigning fra marts og april på omkring 600 mill. kr. Lønmodtagerne skal af disse afgiftsforhøjelser, som vi nu behandler, vel højst betale et beløb af 125 mill. kr. Efter mine begreber kan man ikke kalde det en meget stor del af de 600 mill. kr. Dermed har jeg også sagt, at det ærede medlem ikke har ret, når han mener — og jeg går ud fra, at han hentyder til helhedsløsningen — at der er bevilget lønforhøjelser, som der ikke er dækning for. Når vi her står over for at skulle skaffe dækning for statens andel af pristalsreguleringen, så kan man ikke anvende dette som en begrundelse for, at der ikke i samfundet er grundlag for de lønstigninger, der i øvrigt er tale om. Jeg mener altså, at det er en forkert betragtning, det ærede medlem her har anstillet.

Det ærede medlem talte igen om, at det skulle have været let på anden måde at finde de 150 mill. kr., det drejer sig om — det er nu altså noget mere. For så vidt det ærede medlem dermed har tænkt på almindelige sparebestræbelser, vil jeg først nævne, at jeg for min del og med støtte i regeringen har sat ind for at begrænse udgiftsstigningerne mest muligt, og det ærede medlem ved jo godt, hvorledes det ligger med disse ting, nemlig at der er mange områder, som store dele af befolkningen i virkeligheden har ønsket at det offentlige skulle sætte kraftigere ind på. Jeg må tilføje i denne forbindelse minde om, at det var fra det konservative folkepartis side, der under finanslovdebatten blev sagt, at vi på en række investeringsområder havde sat for lidt ind; det synes jeg skal gentages ved denne lejlighed.

[Finansministeren.]

Jeg mener, at hvis oppositionen i denne sag får sin vilje i dag, således at de penge, der her er tale om, ikke indkræves, vil der ske en uforsvarlig svækkelse af vor finanspolitik. Det kan få betydning både for renten og på længere sigt for beskæftigelsen og produktionen her i landet.

Jeg vil gerne minde om, at vi en gang tidligere i dette folketingsår har stået i en tilsvarende situation, nemlig da der skulle tages stilling til den bundne opsparing. Jeg mener, at også dengang blev der rettet et uberettiget angreb på en forsvarlig finanspolitik, og jeg synes, det er værd at notere sig, at også politisk-parlamentarisk har vi den samme situation som dengang. Vi ser socialistisk folkeparti, venstre, det konservative folkeparti og de uafhængige arm i arm om dette angreb på, hvad jeg vil kalde den finanspolitik, det er nødvendigt at føre, hvis vi skal opretholde balancen og en stabil udvikling.

Poul Møller: Den højtærede finansminister taler nu igen om, hvor stor en del dette er af pristalsreguleringen og mener ikke, at 125 mill. kr. er en stor del af 600 mill. kr. Men den højtærede finansminister overser jo ganske, at en væsentlig del af forbruget ligger på varer, der er omsætningsafgiftspligtige, varer, der på anden måde er forbrugsafgiftspligtige. Han overser ganske, at af en pristalsportion vil han automatisk uden disse forhøjelser få et væsentligt beløb. Herovenpå lægger han disse forhøjelser, således at han inddrager mere end de 125 mill. kr., og så glemmer han naturligvis ligesom i går den direkte beskatning, som også tages af pristalsreguleringen. Finansministeren smiler; men finansministeren har da ikke glemt, at han får direkte skatter af pristalstillægget? Tilsammen bliver dette et meget stort beløb, og så er det i øvrigt en ringe trøst, at han deler disse 250 mill. kr. i 2 dele, for derigennem viser han jo, at den del af befolkningen, der ikke pristalsreguleres, nu skal betale 125 mill. kr. i ekstra afgifter uden at have fået nogen forhøjelse. Om han synes det er mere retfærdigt, ved jeg ikke.

Der havde været andre muligheder. Der havde bl.a. været den mulighed, at den høje regering i stedet for at lade sig piske

frem af sin egen presses indiskretion havde ventet, til man havde vidst, hvor store indtægtsstigningerne havde været i fjor, således at disse lovforslag kunne have været behandlet sammen med udskrivningslovforslaget.

Så skal jeg til sidst sige til den højtærede finansminister, at her er ikke tale om alliancer i denne sag. Her er tale om, at de politiske partier indtager de standpunkter, som svarer til deres politiske synspunkter. Alt andet ville være forkert, og alt andet minder nok så meget om det, vi så og hørte det ærede medlem hr. Holger Eriksen gøre. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen forklarede os, at han ville have en lang række andre skatter, der var mindre asociale efter hans opfattelse end disse skatter, men det, han gør i dag, er, at han stemmer for dem, der efter hans opfattelse er dybt asociale og vender den tunge ende nedad. Han stemmer for dem, han ikke vil have. Sådan gør vi ikke. Vi stemmer i overensstemmelse med vor overbevisning.

Aksel Larsen: Jeg lyttede med interesse til det ærede medlem hr. Holger Eriksens tale. De skattemæssige synspunkter, det ærede medlem fremsatte, er af en art, som jeg kender udmærket vel. Jeg har selv gang på gang gjort de samme synspunkter gældende. Man vil finde krav om nøjagtig sådan en skattelovgivning i socialistisk folkepartis politiske program. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen i, at det var den vej, vi skulle gå, og jeg ville ønske, at det kunne lykkes det ærede medlem hr. Holger Eriksen sammen med mig at overbevise det ærede medlems partifæller såvel i som uden for regeringen om, at man burde gå den vej.

Jeg er, som jeg gjorde opmærksom på, både ved første og anden behandling af lovforslagene, af en helt anden mening end venstre og de konservative, hvad angår en skattereform. Jeg mener ikke, at vi trænger til flere forbrugsskatter og færre direkte skatter, men jeg ønsker en skattereform, således at vi får afskaffet skattefradragreglen, og således at arbejdsfrie indtægter bliver beskattet, og således at vi får en effektiv skatteligning. Det har jeg talt for, måske ikke så mange år som det ærede medlem hr. Holger Eriksen, for han har vel

[Aksel Larsen.]

nok deltaget i politik længere end jeg, men jeg har talt for det så ofte, jeg har haft lejlighed til det. Vi er altså enige på det punkt, og jeg ville ønske, at vi i fællesskab kunne overbevise det ærede medlems partifæller om, at det er den vej, man skulle gå.

Selv om det naturligt vil blive udnyttet som en art bevisførelse for, at nu er der en alliance mellem socialistisk folkeparti og det konservative folkeparti — de forenede folkepartier, om jeg må sige det sådan — må jeg tillade mig til finansministeren at sige ligervis som det ærede medlem hr. Poul Møller, at det hører ingen steder hjemme at påstå, at af de penge, arbejderne skal have i lønforhøjelse som følge af pristalsstigningen, skal de da kun betale 125 mill. kr. til de dyrere cigaretter, det dyrere øl og den dyrere benzin. Det hører ingen steder hjemme, for en umådelig mængde af de varer, arbejderne skal købe, er belastet med forbrugsafgifter, og disse forbrugsafgifter skal arbejderne altså også betale. Det blev den højtærede finansminister gjort opmærksom på i går; han ved det, og han har siden i går haft tid til at regne ud, hvor meget det så drejer sig om, eller han har haft mulighed for at sætte sine embedsmænd til at regne det ud, og jeg ved, at de dygtige embedsmænd i finansministeriet kan regne noget sådant ud. Den højtærede finansminister har ikke gjort det, ikke ønsket at gøre det, men kommer stadig væk med den påstand, han ved er urigtig: at dette kun koster arbejderne 125 mill. kr.

Den højtærede finansminister maner nu næsten en katastrofe frem for os. Han siger, at hvis regeringens lovforslag forkastes, så får det betydning for hele finanspolitikken, så får det betydning for renten, så får det betydning for beskæftigelsen o. s. v. Må jeg tillade mig, som jeg gjorde det i går, at citere, hvad den højtærede statsminister mener om den sag. Den højtærede statsminister har på et møde i Venstres Ungdom sagt følgende, som er citeret i Aktuelt for den 11. februar:

„Vor økonomi kan bære, at der med pristalsportion og anden omgang af helhedsløsningen gives 1,6 millioner danskere ca. 1 milliard kroner.

Det er helt i orden, men det, vi ikke kan acceptere, er, at der skal betales 190

mill. kr. ud af statens kasse til lønninger, uden at vi skaffer disse penge.“

Altså, den højtærede finansminister påstår, at det får katastrofale følger for renteniveauet, beskæftigelsen o. s. v. i dette land, hvis man ikke får vedtaget disse skattelove, men hans statsminister siger, at det har ingen betydning for landets økonomi og for renten; der er bare det ved det, at statskassen har brug for pengene. Det ville være rart, om vi kunne få at vide, hvem af de to ministre, den højtærede statsminister eller den højtærede finansminister, der har ret, og hvorledes enigheden er i regeringen, om der er så divergerende opfattelser mellem statsministeren og hans finansminister.

Endelig en bemærkning til den påstand, jeg vidste ville komme: at nu så vi altså, hvorledes oppositionen forenede sig og sluttede alliancer, og at socialistisk folkeparti er arm i arm med venstre og de konservative. Ja, det skal vi høre, hver gang noget sådant forekommer, medens det derimod er i sin bedste orden, når socialdemokratiet er arm i arm med venstre og de konservative. Men så må jeg tillade mig at bemærke, at den højtærede statsminister benytter enhver gunstig lejlighed, hvor han burde have tiet stille, til at fortælle, at hvis der er noget, han ønsker, så er det for enhver pris, ikke under nogen omstændigheder at få støtte fra socialistisk folkeparti. Sidst har han sagt det i Sveriges fjernsyn. Han har forklaret, at han er næsten mindre bange for den onde selv, end for på nogen som helst måde at stemme sammen med eller få støtte af socialistisk folkeparti. Så er det jo særdeles passende, at regeringens repræsentant i denne debat bebrejder os, at vi ikke vil støtte regeringen, når den vil pålægge nye skatter, som vi finder højst overflødige.

Finansministeren (Poul Hansen): Må jeg til det ærede medlem hr. Aksel Larsen sige, at selv om han er meget dygtig til at udlægge tekster af forskellig art — det har vi jo tidligere i dag fået et eksempel på — så har han da i hvert fald ikke kunnet bortforklare, at statsministeren i de citerede udtalelser er enig med mig i, at der skal skaffes dækning for denne pristalsregulering, og det er jo det, der er det væsentlige i sagen. Derfor kan jeg ikke se andet, end at den uenighed, som det ærede medlem her kon-

[Finansministeren.]

struerer, netop kun er konstrueret i det ærede medlems egen fantasi og intet andet sted.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller må jeg sige, at det er da klart, at af de indtægtsstigninger, der nu er tale om, vil der også skulle betales forbrugsafgifter, i den udstrækning indtægterne bruges til varer, som er belagt med forbrugsafgifter. Det er jo helt klart. Det er også klart, at der til sin tid skal betales direkte skat deraf. Men jeg formoder, at hvis vi ikke var kommet med de forslag, som vi behandler i dag, ville man ikke have begyndt at tale om, at der blev så og så meget inddraget af disse indtægter; så ville man formodentlig have fundet det helt i sin orden. Det er kun nu, da vi kommer med disse lovforslag, at tingene pludselig skal lægges sammen.

Der er jo yderligere ved de direkte skatter det forhold, at de ikke skal udredes i det kommende finansår, men først i det næstfølgende finansår, så de bidrager jo ikke til, at der yderligere bliver taget penge ind i det kommende finansår.

Jeg bemærkede mig alligevel med en vis interesse, at det ærede medlem anstillede disse betragtninger; jeg ligesom anede en forhåndsaccept af kildeskatten derigennem.

Det ærede medlem sagde så endelig, at vi skulle have ventet en måned eller så med at fremsætte disse lovforslag, så de kunne tages op i en større sammenhæng. Det giver mig anledning til at spørge det ærede medlem: hvis vi havde gjort det, og vi har det samme finansielle skøn, som er forelagt for udvalget under dets arbejde, og som er det høje tings medlemmer bekendt, ville så det ærede medlem og hans parti have taget en anden stilling end i dag? Hvis ikke, havde det jo ikke tjent noget større formål at vente.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har ikke konstrueret nogen uenighed. Den højtærede finansminister har her erklæret, at hvis staten ikke får de indtægter, som man regner med at få gennem disse skatter, vil det gå galt med renten og beskæftigelsen og landets økonomi. Den højtærede statsminister har erklæret, at det spiller ingen rolle; landets økonomi

kan sagtens bære, at man ikke får disse skatter; man er kun nødt til at have dem, fordi staten skal have dækning for sine udgifter. Det er et helt andet synspunkt end det, den højtærede finansminister anlagde. Der er altså ikke fra min side tale om nogen konstrueret uenighed, men om en faktisk uenighed, og vi får åbenbart ikke opklaret, om uenigheden er overvundet, eller hvordan det ellers forholder sig, da den højtærede statsminister ganske åbenbart ikke agter at tage ordet.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg synes ikke, man skal udsætte sig for at få påduttet standpunkter, som man ikke har og aldrig har haft, ved at undlade at tage ordet. Jeg skal da indskrænke mig til at sige, at den højtærede finansministers og mine vurderinger i denne sag falder fuldstændig sammen.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg beder om tilladelse til på ny at citere statsministerens udtalelser, som de er refereret i Aktuelt. Statsministeren har ifølge Aktuelt sagt:

„Vor økonomi kan bære, at der med pristalsportionen og anden omgang af helhedsløsningen gives 1,6 millioner danskere ca. 1 milliard kr.

Det er helt i orden, men det, vi ikke kan acceptere, er, at der skal betales 190 mill. kr. ud af statens kasse til lønninger, uden at vi skaffer disse penge.“

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den højtærede finansminister var jo også inde på noget pådutteri, idet han ligesom var ved at dutte mig på, at jeg skulle have antydnet, at jeg var tilhænger af kildeskatten. (*K. B. Andersen:* Det ærede medlem har været det!). Ja, jeg har været det, men jeg er blevet klogere. (*K. B. Andersen:* Det er dog godt, at det er sket på ét punkt!). Det er det ærede medlem ikke.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder.

Poul Møller: Jeg er altså ikke tilhænger af kildeskat.

[Poul Møller.]

Hvad angår det, den højtærede finansminister var inde på, vil jeg gerne sige, at den eneste trøst i denne situation for dem, der får pristalstillæg, er, at den direkte skat først forfalder til næste år. Hvis den højtærede finansminister havde magt, som han har agt, ville der ikke være noget som helst tilbage, og så ville der ikke engang være den smule kredit, som der er efter den nuværende ordning.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg må dog i anledning af det ærede medlems bemærkninger sige, at hvis vi havde haft en kildeskatteordning, kunne vi sandsynligvis have undgået at stille forslag om disse afgiftsforhøjelser eller i hvert fald have nøjedes med at stille forslag om afgifter af et langt mere begrænset omfang. Jeg synes ikke, at det ærede medlem på skatteydernes vegne havde megen trøst at hente i den betragning, det ærede medlem her anstillede.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Denne finansministerielle påstand eller oplysning kunne trænge til at blive noget uddybet og udførligt begrundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Afstemningen over lovforslagene vil være at foretage ved navneopråb. Da de tre lovforslag vedrører hvert sit selvstændige område, er det nødvendigt at foretage tre afstemninger ved navneopråb.

Forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter blev ved det foretagne navneopråb, som nedenstående liste viser,

vedtaget med 89 stemmer mod 87; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod; 1 medlem var fraværende.

Ja:

Albertsen, Erhardt Andersen, K. B. Andersen, Nina Andersen, Kaj Andresen, Arup, Baunsgaard, Bladt, Bomholt, Bundvad, Ditlevsen, Dose, Dupont, Holger Eriksen, Aage Fogh, Mikael Gam, Gerholm, Gorrssen, Victor Gram, Lis Groes, Andreas Hansen, Boye Hansen, Jørgen Peder Hansen, Lysholt Hansen, Ove Hansen, Poul Hansen

(Grenå), Poul Hansen (Kalundborg), Qvist Hansen, Rasmus Hansen, Thomas Have, Heie, Hjortnæs, Horn, Hougaard, Hans Hækkerup, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Carl P. Jensen, Egon Jensen, Jens P. Jensen, Kai Jensen, Lars P. Jensen, Lund Jensen, Peter Jørgensen, Kirkegaard, Aage Knudsen, Bodil Koch, J. O. Krag, Evald Kristensen, Peter Kristensen (Ålborg), Bjørn Krogh, H. Larsen (Bjerre), Helge Larsen, Waldemar Laursen, Lindberg, Niels Mathiasen, Th. Mikkelsen, Niels Mørk, Carl Nielsen, Helge Nielsen, Johan Nielsen, K. Axel Nielsen, Peter Nielsen, Poul Nilsson, A. C. Normann, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Gustav Pedersen, Orla Pedersen, Carl Petersen, Grethe Philip, Kjeld Philip, Chr. Rasmussen, Hans Rasmussen, Henning Rasmussen, Kaj Rasmussen, P. A. Rasmussen, Retoft, Else-Merete Ross, Rudy Schrøder, Astrid Skjoldbo, Skytte, Elna Syvertsen, Søgaard, Axel Sørensen, Robert Sørensen, Teichert, Chr. Thomsen og Wingsøe.

Nej:

Anders Andersen, Søren Andersen, Vagn Bro, Hanne Budtz, Bækgaard, Alfred Bøgh, Baagø, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, N. Chr. Christensen, Clausen (Olufskjær), Haunstrup Clemmensen, Dalsgaard, Damsgaard, Erik Eriksen, Niels Eriksen, P. E. Eriksen, Fanger, Per Federspiel, Foged, Foss, From, Gottschalck-Hansen, Grøndahl, Hagen Hagensen, Ejnar Hansen, Holger Hansen, Johs. Hansen, Mose Hansen, Viggo Hauch, Heilesen, Holmberg, Peder Jakobsen, Asger Jensen, Edv. Jensen, Erik A. Jensen, Jørgen Jensen, Søren Jensen, Thisted Knudsen, Conrad Kofoed, Ole Bjørn Kraft, Erik Kragh, Axel Kristensen, Ejner Kristensen, Morten Lange, Aksel Larsen, Arne Larsen, Peter Larsen, Anker Lau, Marie Antoinette von Lowzow, Chr. Madsen, Juul Madsen, O. Mathiasen, Kai Moltke, Clara Munck, Poul Møller, Harald Nielsen, Ninn-Hansen, Helga Pedersen, Ellen Strange Petersen, Ellen Poulsen, Finn Poulsen, Iver Poulsen, Vestergaard Poulsen, Herluf Rasmussen, Raunkjær, Niels Ravn, Reedtz-Thott, Rimstad, Sinnbeck, Skræppenborg-Nielsen, Storgaard, Adolph Sørensen, Erna Sørensen, Jacob Sørensen, Poul Sørensen, Thestrup, Knud

Thomsen, Poul Thomsen, Skov Thulesen, Ib Thyregod, H. C. Toft, Gertie Wandel, Weikop, Birthe Wetlesen, Vivike og Østergaard.

Stemmer ikke:

Rosing og Hans Schmidt.

Fraværende:

Johan Poulsen.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl blev ved det foretagne navneopråb, som nedenstående liste viser, vedtaget med 89 stemmer mod 87; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod; 1 medlem var fraværende.

Ja:

Albertsen, Erhardt Andersen, K. B. Andersen, Nina Andersen, Kaj Andresen, Arup, Baunsgaard, Bladt, Bomholt, Bundvad, Ditlevsen, Dose, Dupont, Holger Eriksen, Aage Fogh, Mikael Gam, Gerholm, Gorrsen, Victor Gram, Lis Groes, Andreas Hansen, Boye Hansen, Jørgen Peder Hansen, Lysholt Hansen, Ove Hansen, Poul Hansen (Grenå), Poul Hansen (Kalundborg), Qvist Hansen, Rasmus Hansen, Thomas Have, Heie, Hjortnæs, Horn, Hougaard, Hans Hækkerup, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Carl P. Jensen, Egon Jensen, Jens P. Jensen, Kai Jensen, Lars P. Jensen, Lund Jensen, Peter Jørgensen, Kirkegaard, Aage Knudsen, Bodil Koch, J. O. Krag, Evald Kristensen, Peter Kristensen (Ålborg), Bjørn Krogh, H. Larsen (Bjerre), Helge Larsen, Waldemar Laursen, Lindberg, Niels Matthiasen, Th. Mikkelsen, Niels Mørk, Carl Nielsen, Helge Nielsen, Johan Nielsen, K. Axel Nielsen, Peter Nielsen, Poul Nilsson, A. C. Normann, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Gustav Pedersen, Orla Pedersen, Carl Petersen, Grethe Philip, Kjeld Philip, Chr. Rasmussen, Hans Rasmussen, Henning Rasmussen, Kaj Rasmussen, P. A. Rasmussen, Retoft, Else-Merete Ross, Rudy Schrøder, Astrid Skjoldbo, Skytte, Elna Syvertsen,

Søgaard, Axel Sørensen, Robert Sørensen, Teichert, Chr. Thomsen og Wingsøe.

Nej:

Anders Andersen, Søren Andersen, Vagn Bro, Hanne Budtz, Bækgaard Alfred Bøgh, Baagø, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, N. Chr. Christensen, Clausen (Olufskjær), Haunstrup Clemmensen, Dalsgaard, Damsgaard, Erik Eriksen, Niels Eriksen, P. E. Eriksen, Fanger, Per Federspiel, Foged, Foss, From, Gottschalck-Hansen, Grøndahl, Hagen Hagensen, Ejnar Hansen, Holger Hansen, Johs. Hansen, Mose Hansen, Viggo Hauch, Heilesen, Holmberg, Peder Jakobsen, Asger Jensen, Edv. Jensen, Erik A. Jensen, Jørgen Jensen, Søren Jensen, Thisted Knudsen, Conrad Kofoed, Ole Bjørn Kraft, Erik Kragh, Axel Kristensen, Ejner Kristensen, Morten Lange, Aksel Larsen, Arne Larsen, Peter Larsen, Anker Lau, Marie Antoinette von Lowzow, Chr. Madsen, Juul Madsen, O. Mathiasen, Kai Moltke, Clara Munck, Poul Møller, Harald Nielsen, Ninn-Hansen, Helga Pedersen, Ellen Strange Petersen, Ellen Poulsen, Finn Poulsen, Iver Poulsen, Vestergaard Poulsen, Herluf Rasmussen, Raunkjær, Niels Ravn, Reedtz-Thott, Rimstad, Sinnbeck, Skræppenborg-Nielsen, Storgaard, Adolph Sørensen, Erna Sørensen, Jacob Sørensen, Poul Sørensen, Thestrup, Knud Thomsen, Poul Thomsen, Skov Thulesen, Ib Thyregod, H. C. Toft, Gertie Wandel, Weikop, Birthe Wetlesen, Vivike og Østergaard.

Stemmer ikke:

Rosing og Hans Schmidt.

Fraværende:

Johan Poulsen.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om forhøjelse af tillægsafgiften af benzín blev ved det foretagne navneopråb, som nedenstående liste viser, vedtaget med 89 stemmer mod 87; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod; 1 medlem var fraværende.

Ja:

Albertsen, Erhardt Andersen, K. B. Andersen, Nina Andersen, Kaj Andresen, Arup, Baunsgaard, Bladt, Bomholt, Bundvad, Ditlevsen, Dose, Dupont, Holger Eriksen, Aage Fogh, Mikael Gam, Gerholm, Gorrsen, Victor Gram, Lis Groes, Andreas Hansen, Boye Hansen, Jørgen Peder Hansen, Lys-holt Hansen, Ove Hansen, Poul Hansen (Grenå), Poul Hansen (Kalundborg), Qvist Hansen, Rasmus Hansen, Thomas Have, Heie, Hjortnæs, Horn, Hougaard, Hans Hækkerup, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Carl P. Jensen, Egon Jensen, Jens P. Jensen, Kai Jensen, Lars P. Jensen, Lund Jensen, Peter Jørgensen, Kirkegaard, Aage Knudsen, Bodil Koch, J. O. Krag, Evald Kristensen, Peter Kristensen (Ålborg), Bjørn Krogh, H. Larsen (Bjerre), Helge Larsen, Waldemar Laursen, Lindberg, Niels Matthiasen, Th. Mikkelsen, Niels Mørk, Carl Nielsen, Helge Nielsen, Johan Nielsen, K. Axel Nielsen, Peter Nielsen, Poul Nilsson, A. C. Normann, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Gustav Pedersen, Orla Pedersen, Carl Petersen, Grethe Philip, Kjeld Philip, Chr. Rasmussen, Hans Rasmussen, Henning Rasmussen, Kaj Rasmussen, P. A. Rasmussen, Retoft, Else-Merete Ross, Rudy Schrøder, Astrid Skjoldbo, Skytte, Elna Syvertsen, Søgaard, Axel Sørensen, Robert Sørensen, Teichert, Chr. Thomsen og Wingsøe.

Nej:

Anders Andersen, Søren Andersen, Vagn Bro, Hanne Budtz, Bækgaard, Alfred Bøgh, Baagø, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, N. Chr. Christensen, Clausen (Olufskjær), Haunstrup Clemmensen, Dalsgaard, Damsgaard, Erik Eriksen, Niels Eriksen, P. E. Eriksen, Fanger, Per Federspiel, Foged, Foss, From, Gottschalck-Hansen, Grøndahl, Hagen Hagensen, Ejnar Hansen, Holger Hansen, Johs. Hansen, Mose Hansen, Viggo Hauch, Heilesen, Holmberg, Peder Jakobsen, Asger Jensen, Edv. Jensen, Erik A. Jensen, Jørgen Jensen, Søren Jensen, Thisted Knudsen, Conrad Kofoed, Ole Bjørn Kraft, Erik Kragh, Axel Kristensen, Ejner Kristensen, Morten Lange, Aksel Larsen, Arne Larsen, Peter Larsen, Anker Lau, Marie Antoinette von Lowzow, Chr. Madsen, Juul Madsen, O. Mathiasen, Kai Moltke, Clara Munk, Poul Møller, Harald

Nielsen, Ninn-Hansen, Helga Pedersen, Ellen Strange Petersen, Ellen Poulsen, Finn Poulsen, Iver Poulsen, Vestergaard Poulsen, Herluf Rasmussen, Raunkjær, Niels Ravn, Reedtz-Thott, Rimstad, Sinnbeck, Skræppenborg-Nielsen, Storgaard, Adolph Sørensen, Erna Sørensen, Jacob Sørensen, Poul Sørensen, Thestrup, Knud Thomsen, Poul Thomsen, Skov Thulesen, Ib Thyregod, H. C. Toft, Gertie Wandel, Weikop, Birthe Wetlesen, Vivike og Østergaard.

Stemmer ikke:

Rosing og Hans Schmidt.

Fraværende:

Johan Poulsen.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1962.

Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg B. sp. 211).

Sagen sættes til forhandling.

Vagn Bro: Når jeg på mit partis og egne vegne skal anbefale, at denne beretning fra ombudsmanden tages til efterretning, vil jeg gerne have lov til at udtale, at jeg anser denne beretning, der tilstilles folketinget og offentligheden hvert år, for et overmåde fortjenstfuldt

Formanden: Hvis nogen skal forlade salen — det gælder også tilhørerpladserne — bedes de gøre det i stilhed.

Vagn Bro: for et overmåde fortjenstfuldt kildekrift. Her findes foruden ombudsmandens afgørelser i de store, om jeg så må sige principielle sager ombudsmandens dybtgående undersøgelser af meget komplicerede retsforhold, hans tilrettevisninger og henstillinger.

Jeg mener, at det er den danske offent-